

Сборник съдебна практика

Дело C-233/12

Simone Gardella

срещу

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di La Spezia)

„Прехвърляне на пенсионни права, придобити в държава членка — Членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС — Национална правна уредба, която не предвижда право на прехвърляне в международна организация със седалище в друга държава членка на капитала, представляващ пенсионноосигурителните вноски, направени в национален социалноосигурителен орган — Правило за сумиране“

Резюме — Решение на Съда (пети състав) от 4 юли 2013 г.

1. *Свободно движение на хора — Работници — Понятие — Гражданин на държава членка, нает на работа в международна организация — Включване*

(член 45 ДФЕС)

2. *Социална сигурност — Работници мигранти — Осигуряване за старост и смърт — Гражданин на държава членка, нает на работа в международна организация — Пенсионни права, придобити преди постъпването на служба в международната организация — Прехвърляне към пенсионната схема на международната организация — Национална правна уредба, която не допуска прехвърлянето — Допустимост — Условие — Сумиране на осигурителните периоди или на периодите на заетост — Вземане предвид на периодите на заетост, завършени в международна организация*

(членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС)

1. Вж. текста на решението.

(вж. точки 26 и 27)

2. Членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат правна уредба на държава членка, която не позволява на гражданите на последната, наети на работа в установена на територията на друга държава членка международна организация, да прехвърлят към пенсионната схема на тази организация капитала, представляващ пенсионните права, които са придобили по-рано на територията на тяхната държава членка на произход, при липса на споразумение между тази държава членка и посочената международна организация, което да предвижда възможност за такова прехвърляне.

Ако не може да се приложи механизмът на прехвърляне на капитали, представляващи придобити по-рано в държава членка пенсионни права, към пенсионната схема на нов работодател в друга държава членка, член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която не позволява да се вземат предвид периодите на заетост на гражданин на Съюза, завършени в установена на територията на друга държава членка международна организация, за целите на придобиване на право на обезщетение за старост.

Всъщност като последица от такава правна уредба упражнението на правото си на свободно движение лица, чиито периоди на заетост или осигурителен стаж не достигат изисквания от националното законодателство минимален период за придобиване на право на пенсия, рискуват да загубят възможността да ползват обезщетение за старост, което биха имали право да получат, ако не бяха приели да работят в международна организация в друга държава членка. Поради това подобна правна уредба може да попречи на упражняването на правото на свободно движение.

(вж. точки 46 и 49 и диспозитива)